

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สถิติการควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว

สถิติการควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว¹

1. การควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2551

ชื่อศาล	คดีอาญาปี 51	ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกัน/ หลักประกัน	ปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกัน/ หลักประกัน	ปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกัน/ หลักประกัน ร้อยละ
ศาลแขวงสุพรรณบุรี	894	334	560	62.6 %
ศาลแขวงราชบุรี	699	229	470	67.2 %
ศาลแขวงอยุธยา	552	272	280	50.7 %

2. การควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2552

ชื่อศาล	คดีอาญาปี 52	ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกัน/ หลักประกัน	ปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกัน/ หลักประกัน	ปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกัน/ หลักประกัน ร้อยละ
ศาลแขวงสุพรรณบุรี	425	150	275	64.7 %
ศาลแขวงราชบุรี	778	383	395	50.7 %
ศาลแขวงอยุธยา	514	310	204	39.7 %

¹ ที่มา : สถิติศาลแขวงสุพรรณบุรี ศาลแขวงอยุธยา และศาลแขวงราชบุรี (ข้อมูล ณ วันที่ 25 มีนาคม 2555).

3. การควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2553

ชื่อศาล	คดีอาญาปี 53	ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกัน/ หลักประกัน	ปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกัน/ หลักประกัน	ปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกัน/ หลักประกัน ร้อยละ
ศาลแขวงสุพรรณบุรี	501	176	325	65 %
ศาลแขวงราชบุรี	1,023	635	388	61.2 %
ศาลแขวงอยุธยา	473	247	226	47.8 %

4. การควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2554

ชื่อศาล	คดีอาญาปี 54	ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกัน/ หลักประกัน	ปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกัน/ หลักประกัน	ปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกัน/ หลักประกัน ร้อยละ
ศาลแขวงสุพรรณบุรี	448	175	273	61 %
ศาลแขวงราชบุรี	1,589	764	825	52 %
ศาลแขวงอยุธยา	423	215	208	49.2 %

หมายเหตุ สถิติการควบคุมตัวและปล่อยชั่วคราวทั้ง 4 ปี ของศาลทั้งสามแห่งจะมีการควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน หรือโดยมีประกันและหลักประกันจำนวนแตกต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่ากรณีที่ถูกกล่าวหาได้ถูกจับกุมก่อนที่ศาลจะปล่อยชั่วคราว แต่ละศาลยังให้ความสำคัญกับหลักประกัน ซึ่งหากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักประกัน หรือหลักทรัพย์ประกันแล้วก็จะถูกควบคุมตัว โดยศาลมิได้ให้ความสำคัญกับเหตุอันจำเป็นที่จะควบคุมตัวอันเป็นเหตุหลัก (Primary) ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 66 (2) จึงยังทำให้สิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปีกรณีไม่มีเหตุที่จะควบคุมตัวไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร และเมื่อศาลมิได้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างคดีแล้ว หากต่อมาศาลมีคำพิพากษาแล้ว ศาลจึงใช้ดุลพินิจไปในทางให้รอการลงโทษจำคุกไว้ หรืออาจมีคำพิพากษายกฟ้องจำเลย ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกควบคุมตัวในระหว่างคดีสูญสิ้นอิสรภาพก่อนศาลมีคำพิพากษาคดี

ภาคผนวก ข

สถิติการรอกการลงโทษหลังมีคำพิพากษา

สถิติการรอการลงโทษหลังมีคำพิพากษา²

1. สถิติการรอการลงโทษภายหลังศาลมีคำพิพากษา พ.ศ. 2551

ชื่อศาล	คดีอาญาปี 51	พิพากษาลงโทษ จำคุกจริง	พิพากษา รอการลงโทษ/ รอกำหนดโทษ	รอการลงโทษ ร้อยละ
ศาลแขวงสุพรรณบุรี	894	275	619	70 %
ศาลแขวงราชบุรี	699	185	514	73.5 %
ศาลแขวงอยุธยา	552	210	342	67 %

2. สถิติการรอการลงโทษภายหลังศาลมีคำพิพากษา พ.ศ. 2552

ชื่อศาล	คดีอาญาปี 52	พิพากษาลงโทษ จำคุกจริง	พิพากษา รอการลงโทษ/ รอกำหนดโทษ	รอการลงโทษ ร้อยละ
ศาลแขวงสุพรรณบุรี	425	105	320	75.3 %
ศาลแขวงราชบุรี	778	248	530	68.2 %
ศาลแขวงอยุธยา	514	107	407	80 %

3. สถิติการรอการลงโทษภายหลังศาลมีคำพิพากษา พ.ศ. 2553

ชื่อศาล	คดีอาญาปี 53	พิพากษาลงโทษ จำคุกจริง	พิพากษา รอการลงโทษ/ รอกำหนดโทษ	รอการลงโทษ ร้อยละ
ศาลแขวงสุพรรณบุรี	501	95	406	81 %
ศาลแขวงราชบุรี	1,023	188	835	82 %
ศาลแขวงอยุธยา	473	103	370	78.2 %

² ที่มา : สถิติศาลแขวงสุพรรณบุรี ศาลแขวงอยุธยา และศาลแขวงราชบุรี (ข้อมูล ณ วันที่ 25 มีนาคม 2555).

4. สถิติการรอกการลงโทษภายหลังศาลมีคำพิพากษา พ.ศ. 2554

ชื่อศาล	คดีอาญาปี 54	พิพากษาลงโทษ จำคุกจริง	พิพากษา รอกการลงโทษ/ รอกกำหนดโทษ	รอกการลงโทษ ร้อยละ
ศาลแขวงสุพรรณบุรี	448	87	361	80.5 %
ศาลแขวงราชบุรี	1,589	245	1,344	84.5 %
ศาลแขวงอยุธยา	423	102	321	76 %

หมายเหตุ คูสถิติรอกการลงโทษภายหลังศาลมีคำพิพากษา ทั้ง 4 ปี ของศาลทั้งสามแห่งแล้วจะพบว่ามีกรรอกการลงโทษคุก หรืออาจรอกการกำหนดโทษก็ได้ สาเหตุอาจจะมาจากแต่ละศาลยังให้ความสำคัญกับเหตุแห่งความร้ายแรงแห่งความผิดซึ่งเป็นเหตุรอง (Secondary) สำคัญเท่ากับเหตุอันจำเป็นที่จะควบคุมตัวอันเป็นเหตุหลัก (Primary) และเมื่อองค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไม่ได้ให้ความสำคัญกับเหตุอันจำเป็นที่จะควบคุมตัวอันเป็นเหตุหลัก (Primary) เป็นระบบเดียวกันกับคดีเล็กน้อยที่มีอัตราโทษจำคุกไม่สูงมาก ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนยิ่งก็คือประชาชนผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดโดยศาลยังมีคำพิพากษาเลย

ภาคผนวก ค
การบังคับคดีกับนายประกัน

การบังคับคดีกับนายประกัน

1. สถิติการบังคับตามสัญญาประกันกลุ่มศาลชั้นต้นตั้งแต่ มกราคม ถึง ธันวาคม 2551³

ศาล	จำนวนนายประกันที่ผิดสัญญาประกัน				จำนวนนายประกันที่ค้างบังคับตามสัญญาประกัน			
	ค้างมา		รับใหม่		ค้างมา		รับใหม่	
	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)
กลุ่มศาลแขวง								
กลุ่มศาลแขวง ภาค 1	11,113	2,043,848,053.95	399	87,092,357.00	5,965	778,342,683.29	2,629	164,115,569.37
กลุ่มศาลแขวง ภาค 2	1,408	228,474,245.00	46	4,939,665.00	1,394	226,103,504.00	44	4,145,265.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 3	4,212	367,527,661.03	94	5,063,000.00	2,208	196,925,152.32		
กลุ่มศาลแขวง ภาค 4	2,420	324,748,168.51	11	900,000.00	817	203,869,705.02	5	320,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 5	2,462	282,179,929,.72	117	11,979,920.00	1,915	123,604,252.00	89	6,925,300.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 6	1,311	127,184,459.51	574	41,273,266.80	1,074	106,401,734.35	978	104,062,572.46
กลุ่มศาลแขวง ภาค 7	476	40,869,845.76	28	2,247,300.00	1,707	144,982,579.52	1	600,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 8	1,120	78,313,122.16	62	3,460,000.00	406	29,725,177.20	23	1,128,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 9	185	32,451,000.00						
รวมกลุ่มศาลแขวง	25,707	3,525,596,485.64	1,331	156,955,508.80	15,486	1,809,954,787.70	3,769	281,296,706.83

³ ที่มา : โปรแกรมระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศสถิติคดี ฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักศาลยุติธรรม. (สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2555).

2. สถิติการบังคับตามสัญญาประกันกลุ่มศาลชั้นต้นตั้งแต่ มกราคม ถึง ธันวาคม 2552

ศาล	จำนวนนายประกันที่คิดสัญญาประกัน				จำนวนนายประกันที่ค้างบังคับตามสัญญาประกัน			
	ค้างมา		รับใหม่		ค้างมา		รับใหม่	
	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)
กลุ่มศาลแขวง								
กลุ่มศาลแขวง ภาค 1	12,532	1,751,356,332.30	482	63,443,209.90	7,123	820,300,939.82	3,227	129,039,410.14
กลุ่มศาลแขวง ภาค 2	1,688	285,522,155.32	65	6,546,121.08	1,549	250,385,297.80	46	6,487,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 3	4,696	402,122,432.09	106	8,066,800.00	2,030	181,021,299.23	1	50,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 4	4,615	374,742,166.18	72	2,032,500.00	1,000	221,731,255.20	40	1,547,500.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 5	1,617	162,784,539.68	67	4,718,900.00	663	78,755,000.00	49	3,871,100.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 6	1,096	120,638,409.11	24	1,195,900.80	431	61,287,300.00	439	61,864,900.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 7	461	39,176,228.14	35	2,692,000.00	1,263	103,713,589.66		
กลุ่มศาลแขวง ภาค 8	1,014	68,498,070.85	41	1,856,000.00	351	29,048,070.85	6	235,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 9	263	1,065,969,210.00						
รวมกลุ่มศาลแขวง	27,982	4,270,809,534.67	892	90,551,430.98	14,500	1,746,244,752.56	3,808	203,094,910.14

3. สถิติการบังคับตามสัญญาประกันกลุ่มศาลชั้นต้นตั้งแต่ มกราคม ถึง ธันวาคม 2553

ศาล	จำนวนนายประกันที่คิดสัญญาประกัน				จำนวนนายประกันที่ค้างบังคับตามสัญญาประกัน			
	ค้างมา		รับใหม่		ค้างมา		รับใหม่	
	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)
กลุ่มศาลแขวง								
กลุ่มศาลแขวง ภาค 1	13,368	1,871,792,166.38	505	33,594,034.56	8,242	866,446,882.65	3,810	72,606,564.34
กลุ่มศาลแขวง ภาค 2	2,024	420,001,458.00	55	5,029,294.00	1,430	305,336,972.00	54	4,989,294.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 3	5,089	419,330,410.79	95	7,903,500.00	1,858	158,477,352.89	25	492,481.93
กลุ่มศาลแขวง ภาค 4	5,693	380,192,083.54	15	880,000.00	1,234	223,209,300.80	27	445,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 5	2,478	246,370,810.88	90	9,331,688.00	728	114,372,400.00	55	4,562,228.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 6	1,237	121,744,509.29	40	2,704,000.00	603	63,197,000.00	636	64,775,400.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 7	2,045	358,440,123.11	73	5,760,666.00	2,938	428,475,012.88	46	2,842,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 8	1,163	69,996,178.42	42	3,780,000.00	343	25,549,178.42	1	30,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 9	3ก	109,027,100.00						
รวมกลุ่มศาลแขวง	33,461	3,996,894,840.41	915	68,983,182.56	17,376	2,185,064,099.64	4,654	150,742,968.27

4. สถิติการบังคับตามสัญญาประกันกลุ่มศาลชั้นต้นตั้งแต่ มกราคม ถึง ธันวาคม 2554

ศาล	จำนวนนายประกันที่คิดสัญญาประกัน				จำนวนนายประกันที่ค้างบังคับตามสัญญาประกัน			
	ค้างมา		รับใหม่		ค้างมา		รับใหม่	
	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)	จำนวน นายประกัน (คน)	จำนวน ทุนทรัพย์ (บาท)
กลุ่มศาลแขวง								
กลุ่มศาลแขวง ภาค 1	13,958	1,739,541,913.91	424	50,446,317.52	8,236	770,946,244.26	4,447	36,162,333.22
กลุ่มศาลแขวง ภาค 2	2,434	439,439,868.00	61	5,085,000.00	966	217,599,003.75	58	5,022,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 3	5,688	459,361,943.93	88	8,151,766.77	2,070	176,481,057.95	9	801,100.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 4	5,918	429,486,413.92	4	420,000.00	1,260	174,262,601.28	2	180,000.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 5	2,512	249,251,064.04	81	22,502,085.00	913	120,823,395.00	56	20,915,085.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 6	1,501	150,952,185.97	53	5,084,070.00	831	82,213,470.00	710	62,242,270.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 7	2,082	342,105,264.30	95	12,751,900.00	2,832	397,332,657.23	69	10,166,900.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 8	1,309	80,760,585.49	53	3,441,800.00	302	23,762,239.49	33	439,300.00
กลุ่มศาลแขวง ภาค 9	432	199,352,500.00						
รวมกลุ่มศาลแขวง	35,834	4,090,251,739.56	859	107,882,939.29	17,410	1,963,420,668.96	5,384	135,928,988.22

หมายเหตุ การบังคับคดีตามสัญญาการให้ประกันตัวกรณีปล่อยชั่วคราวในกลุ่มงานของคดีศาลแขวงทั่วประเทศทั้งหมด 9 ภาคทั่วประเทศจะมีสถิติคดีฟ้องนายประกันในคดีเล็กน้อยมิได้ลดลงแต่อย่างใด และมีแนวโน้มจะมีจำนวนมากขึ้นทุกปี ส่งผลกระทบต่อการบังคับคดีฟ้องร้องนายประกันมีจำนวนมากขึ้นในชั้นศาล ซึ่งเกิดขึ้นจากการใช้ดุลพินิจในชั้นศาลที่ให้ความสำคัญกับเหตุแห่งความร้ายแรงแห่งความผิดซึ่งเป็นเหตุรอง (Secondary) มากเหตุอันจำเป็นที่จะควบคุมตัวอันเป็นเหตุหลัก (Primary) เพื่อความสะดวกและเป็นการประกันการมีตัวในการพิจารณาคดี และการบังคับโทษเท่านั้น ทำให้เกิดคดีสาขาฟ้องร้องบังคับคดีนายประกันตามมาอีกมากมาย

ภาคผนวก ง

กฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภท
ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

พ.ศ. 2554

หน้า ๒๐

เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๕๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔

กฎกระทรวง

กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร
โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ความผิดอาญาตามกฎหมายดังต่อไปนี้ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนได้

- (๑) กฎหมายว่าด้วยกองอาสารักษาดินแดน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า
- (๓) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไร
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
- (๕) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- (๖) กฎหมายว่าด้วยการพนัน
 (๗) กฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ
 (๘) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
 (๙) กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน
 (๑๐) กฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่
 (๑๑) กฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย
 (๑๒) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
 (๑๓) กฎหมายว่าด้วยยศและเครื่องแบบผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่กองอาสารักษาดินแดน
 (๑๔) กฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ
 (๑๕) กฎหมายว่าด้วยโรงแรม
 (๑๖) กฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
 (๑๗) กฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ
 (๑๘) กฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๑๙) กฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๒ ทวิ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๕๐ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเป็นผู้สอบสวน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายในข้อ ๒ เป็นการกระทำความผิดเดียวที่เป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย ถ้าความผิดอาญาตามกฎหมายในข้อ ๒ เป็นความผิดที่มีโทษหนักที่สุดให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายอื่นนั้นด้วย

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งปลัดอำเภอผู้ปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ว่าการกิ่งอำเภอหรือที่ว่าการอำเภอ เป็นพนักงานสอบสวนสำหรับกิ่งอำเภอหรืออำเภอนั้น

ให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือนายอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย จะเข้ามาเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่

หน้า ๒๒

เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๕๐ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔

และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในคดีใดคดีหนึ่งที่อยู่ในท้องที่กิ่งอำเภอหรืออำเภอที่อยู่ในจังหวัดนั้นก็ได้

ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจขอให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในสังกัดกรมการปกครองไปร่วมสอบสวนในคดีใดคดีหนึ่งที่อยู่ในท้องที่กิ่งอำเภอ อำเภอหรือจังหวัดก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจประสานขอให้ผู้บังคับการตำรวจจังหวัดแต่งตั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจซึ่งมีอำนาจสอบสวนในจังหวัดนั้นเข้าทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองในท้องที่กิ่งอำเภอ อำเภอหรือจังหวัดก็ได้

ข้อ ๖ ในการสอบสวนโดยปกติให้ใช้ที่ว่าการกิ่งอำเภอ ที่ว่าการอำเภอ หรือศาลากลางจังหวัดที่อยู่ในเขตท้องที่กิ่งอำเภอ อำเภอ หรือจังหวัดนั้น แล้วแต่กรณี เป็นสถานที่ทำการสอบสวน เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกจะไปทำการสอบสวนที่ใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ให้บันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๗ ในกรณีจำเป็นจะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองควบคุมผู้ต้องหาไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง

ข้อ ๘ การส่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวของสำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานตำรวจแห่งชาติมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๙ ในคดีที่มีผู้ร่วมกระทำความผิดหลายคนและเป็นคดีที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองได้พยายามสืบสวนสอบสวนหาพยานหลักฐานอย่างเต็มความสามารถแล้ว แต่ไม่อาจหาพยานหลักฐานในคดีนั้นได้ หรือพยานหลักฐานที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะดำเนินคดีกับผู้ต้องหาทั้งหมดหรือบางส่วนได้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองอาจพิจารณากันผู้ต้องหาซึ่งไม่ใช่ตัวการสำคัญไว้เป็นพยาน ทั้งนี้การพิจารณาดังกล่าวให้คำนึงถึงความน่าเชื่อถือของพยานและประโยชน์แห่งคดีด้วย

ในการกันผู้ต้องหาไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำความเข้าใจโดยระบุเหตุผลและความจำเป็นเพื่อขออนุญาตเสนอต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนและผู้ว่าราชการจังหวัดตามลำดับ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรอนุญาต ให้ทำหนังสือเพื่อขอ

ความเห็นจากพนักงานอัยการก่อนที่จะพิจารณาอนุญาต และเมื่อพนักงานอัยการให้ความเห็นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองถือปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

ในกรณีที่พนักงานอัยการให้ความเห็นว่าควรอนุญาตให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองกันผู้ต้องหาไว้เป็นพยาน และให้สรุปสำนวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้น

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยความเห็นต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนโดยมิชักช้า และให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๑๑ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบการสอบสวนหรือทำความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวนตามมาตรา ๑๔๐ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี และได้สืบสวนสอบสวนติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนนับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบการสอบสวนและบันทึกเหตุที่งดนั้นไว้

(๒) ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี และได้สืบสวนสอบสวนติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนนับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวน

ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม (๑) หรือ (๒) ส่งสำนวนพร้อมด้วยบันทึกเหตุที่งดการสอบสวนหรือความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวน แล้วแต่กรณี ไปยังพนักงานอัยการ

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง รองอธิบดีกรมการปกครอง ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง และผู้อำนวยการส่วนและหัวหน้ากลุ่มงานในสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบ หรือแนะนำเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปตามกฎหมาย

ในระดับจังหวัด ให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายปกครองตั้งแต่ปลัดจังหวัดขึ้นไป มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบ หรือแนะนำเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปตามกฎหมาย

หน้า ๒๔

เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๕๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔

ข้อ ๑๓ คคืออาญาใดที่ได้ดำเนินการสอบสวนไปก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๐ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อวางระเบียบการงานตามหน้าที่ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน ประกอบกับมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่และปลัดอำเภอมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงมหาดไทยในการรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและให้การบังคับใช้กฎหมายตามภารกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร รวมทั้งทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ภาคผนวก จ

ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 7 การปล่อยชั่วคราว
บทที่ 1 การปล่อยชั่วคราวเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

ลักษณะ 7

การปล่อยชั่วคราว

บทที่ 1

การปล่อยชั่วคราวเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ข้อ 176 การปล่อยชั่วคราว คือ การอนุญาตให้ผู้ต้องหาเป็นอิสระพ้นจากการถูกควบคุมของเจ้าพนักงานชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งที่มีกำหนด

การปล่อยชั่วคราวมี 3 กรณี คือ

- (1) ปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกัน
- (2) ปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน
- (3) ปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันและหลักประกัน

ข้อ 177 การยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกัน หรือมีประกัน และหลักประกัน ในระหว่างที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนนั้นให้ยื่นต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนและให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าพนักงานสอบสวนรีบดำเนินการโดยเร็ว

ข้อ 178 เมื่อได้รับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ให้เจ้าพนักงานรับพิจารณาสั่งโดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้เข้าประกอบ คือ

- (1) ความหนักเบาแห่งข้อหา เช่น อัตราโทษตามที่กฎหมายบัญญัติในความผิดนั้น ๆ
- (2) พยานหลักฐานที่น่าสืบมาแล้วเพียงใด เช่น พอฟที่จะดำเนินคดีนั้นทางศาล
- (3) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร เช่น เป็นคดีที่ประชาชนตื่นเต้นเอาใจใส่

การดำเนินงานของพนักงานสอบสวนเพียงใด

(4) เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด ต้องมีหลักฐานไม่ใช่เพียงใช้ความนึกคิดไม่เป็นที่เชื่อถือ

(5) ผู้ต้องหานั้นจะหลบหนีหรือไม่ ต้องมีเหตุผลประกอบชี้แจงให้พอควรในข้อที่ว่าจะหลบหนี ไม่ใช่อยู่ๆก็นึกคิดเอาตามใจชอบโดยปราศจากเหตุผล

(6) ภัยอันตรายและความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใดหรือไม่ เช่น ผู้ต้องหาเป็นคนที่อำนาจทางนักร้อง ทางพรรคพวก ซึ่งอาจจะเปลี่ยนรูปคดีให้เสียความยุติธรรม หรือให้พยายามหาตกแล้วจนไม่กล้าให้ความสัจความจริง

ข้อ 179 ข้อที่กฎหมายต้องกาให้อ้างเพื่อพิจารณาในทางให้หรือไม่ให้ปล่อยตัวไปชั่วคราว ดังกล่าวมาแล้วนี้ เป็นหลักเกณฑ์ในการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานเท่านั้น หากว่าจะวางข้อชี้ชัดขึ้นไว้ตายตัวว่าคดีชนิดใด เจ้าพนักงานจะต้องให้หรือไม่ให้ประกันลงไปชัดเจนได้ไม่แต่โดยปกติทางราชการนั้นต้องการให้เจ้าพนักงานใช้ดุลพินิจหนักไปในทางให้ปล่อยชั่วคราว โดยให้มีประกันไปเว้นแต่คดีสำคัญ ๆ ซึ่งพนักงานสอบสวนเห็นว่าถ้าปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันจะทำให้เกิดความเสียหายในความเป็นธรรมแก่คดีนั้น ๆ

ข้อ 180 เมื่อจะปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน 3 ปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกันหรือหลักประกันตัวหรือไม่ก็ได้

ในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้

เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย ก่อนที่จะปล่อยไปให้ผู้ต้องหาสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะมาตามนัดหรือหมายเรียก

คดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 1 ปี และจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม หรือคดีที่มีอัตราโทษปรับสถานเดียวไม่เกิน 10,000 บาท หรือคดีที่มีความเสียหายไม่เกิน 50,000 บาท ให้พนักงานสอบสวนปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันและไม่หลักประกันได้ ทั้งนี้โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามระเบียบข้อ 178

ข้อ 181 เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกัน ก่อนปล่อยตัวไปจะต้องทำสัญญาประกันให้สมบูรณ์เสียก่อน

ข้อ 182 เมื่อมีคำร้องให้ปล่อยชั่วคราว ไม่ว่าผู้ยื่นคำร้องจะเป็นผู้ต้องหาตนเองหรือ ผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ให้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นผู้สอบสวนคดีนั้นหรือพนักงานสอบสวนซึ่งเข้าเวรสอบสวนในขณะนั้นหรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบรับคำร้องและเป็นผู้สัญญาประกัน แล้วรีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยสัญญาประกันและบันทึกเสนอสัญญาประกันตามแบบทำระเบียบนี้ไปยังผู้มีอำนาจสั่งโดยเร็ว โดยถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่หัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน สารวัตรสถานีตำรวจนครบาล สารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล

หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทน ผู้ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจพิจารณาตั้งคำร้องได้สำหรับคดีอาญาทั้งปวงเว้นแต่คดีในข้อ 1.1 และ 1.2 ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด

1.1 การตั้งคำร้องปล่อยชั่วคราวสำหรับคดีความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์พระราชินี รัชทายาทและผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ คดีความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร คดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นคอมมิวนิสต์ ให้อยู่ในอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งตาม 2

1.2 คดีที่ร้องขอสิทธิการตรวจขึ้น ไปเห็นว่ามิเหตุอันสมควรและสั่งการไว้เป็นการเฉพาะ ก็ให้ถือปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น

2. ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ และอธิบดีกรมตำรวจ มีอำนาจพิจารณาตั้งคำร้องปล่อยชั่วคราวได้สำหรับคดีอาญาทั้งปวง

2.1 ในกรณีผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวตาม ข้อ 1 พิจารณาแล้วเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้รีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

2.2 คดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนตำรวจนครบาล ตำรวจสอบสวนกลาง ให้เสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวจนถึงผู้บังคับการหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นอันเด็ดขาด ยกเว้นคดีตามข้อ 1.1 และ 1.2

3. คดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนภูธร ให้เสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวจนถึงผู้กำกับการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนเป็นอันเด็ดขาด ยกเว้นคดีตามข้อ 1.1 และ 1.2

4. คดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ให้เสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวจนถึงผู้บัญชาการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เมื่อผู้บัญชาการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด ยกเว้นคดีตาม 1.1 และ 1.2

5. ในกรณีที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ก่อนปล่อยตัวผู้ต้องหาให้ลงรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีไว้และให้ผู้ต้องหาหรือผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวลงลายมือชื่อไว้ในรายงานประจำวันด้วยการแจ้งความเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้ผู้ยื่นคำร้องทราบตามที่กล่าวในข้อ 3 นั้น ให้ลงรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีไว้และให้ผู้ยื่นคำร้องลงลายมือชื่อรับทราบในรายงานประจำวันด้วย

6. ให้สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน สารวัตรสถานีตำรวจนครบาล สารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล กำหนดลำดับอาวุโสพนักงานสอบสวนไว้ตามข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยการกำหนดลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจในการรักษาราชการแทน กรณีที่สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน สารวัตรสถานีตำรวจนครบาล สารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบลไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และเป็นกรณีที่ไม่ได้มีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการในตำแหน่ง หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนไว้ ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอาวุโสตามลำดับที่กำหนดไว้นั้นมีอำนาจพิจารณาสั่งหรือเสนอคำร้องปล่อยชั่วคราวได้เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ 183 และ ข้อ 184 ถูกยกเลิก โดยระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราวเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2524 ลง 22 เมษายน 2526

ข้อ 185 เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ให้ประกันแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งเหตุที่ไม่ให้ประกันแก่ผู้ต้องหาทราบทันที

ข้อ 186 กรณีที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้อง และส่งสำนวนพร้อมตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ ซึ่งได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้ว่า เฉพาะในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้พนักงานอัยการมอบตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานตำรวจ ผู้สอบสวนนั้น ถ้าพนักงานอัยการได้วินิจฉัยและมีคำสั่งว่าควรปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว โดยไม่มีประกันหรือมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันเหล่านี้ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานตำรวจที่จะจัดการแก่ผู้ต้องหาหรือเป็นคู่สัญญาค้ำประกันแล้วแต่กรณีแทนพนักงานอัยการ และถ้าได้ให้ผู้ประกันไปต้องรีบแจ้งให้พนักงานอัยการทราบโดยเร็ว เพื่อจะได้กล่าวในฟ้อง

ข้อ 187 ในกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก และคดีนั้นขึ้นศาลทหาร แต่ตัวผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจในระหว่างดำเนินคดี เมื่อมีคำร้องขอประกันตัวผู้ต้องหา การที่จะวินิจฉัยว่าสมควรให้ผู้ต้องหาประกันตัวไปหรือไม่ พนักงานสอบสวนมีอำนาจที่จะอาศัยหลักการให้ปล่อยชั่วคราวมาใช้ผ่อนผันให้มีประกันตัวไปได้ เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ต้องหาต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ และเพื่อมิให้ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวเป็นเวลานานเกินสมควรโดยไม่จำเป็น

ภาคผนวก ฉ

หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ 0004.6/3218

ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2548

คำสั่งกรมตำรวจ

ที่ 572/2538

เรื่อง การอำนวยความสะดวกธรรมชาติในการสอบสวนคดีอาญา

ข้อ 6. การปล่อยชั่วคราว

ให้พนักงานสอบสวนพึงระลึกเสมอว่า ในการวินิจฉัยคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวให้พิจารณาอนุญาตปล่อยชั่วคราวเป็นหลัก โดยพิจารณาอย่างรวดเร็วและจะเรียกหลักประกันเกินควรแก่กรณีมิได้ ส่วนการพิจารณาไม่อนุญาตให้มีกำปล่อยชั่วคราวนั้นเป็นข้อยกเว้น โดยให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์และเหตุผลตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 ประกอบการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาเท่านั้น เมื่อมีการจับกุมบุคคลใดเป็นผู้ต้องหาแล้ว เป็นสิทธิของผู้ต้องหาหรือผู้มิประ โยชน์เกี่ยวข้องที่จะยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างการสอบสวน และเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องรับคำร้องไว้พิจารณา โดยถือปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา ระเบียบกรมตำรวจว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2526 และบันทึกกรมตำรวจที่ 0600/25264 ลงวันที่ 5 กันยายน 2526 เรื่อง กำชับและซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราว ระเบียบกรมตำรวจว่าด้วยการใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2536

หากสัญญาประกันไม่สมบูรณ์ในเรื่องใดก็ตาม พนักงานสอบสวนต้องรับสัญญาประกันนั้นไว้ แล้วให้คำแนะนำชี้แจงโดยทำหลักฐานเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบ พร้อมกับลงลายมือชื่อผู้ยื่นคำร้องไว้เป็นสำคัญ หากเห็นว่าไม่ควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวจะต้องเสนอถึงผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือจนถึงผู้มีอำนาจสั่งการ โดยแสดงเหตุผลตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวอย่างแจ่มชัด และเมื่อมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตด้วยเหตุผลใดแล้ว ต้องบันทึกแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวได้ทราบ เพื่อเป็นหลักฐานภายใน 24 ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ยื่นคำร้อง กรณีการประกันตัวผู้ถูกจับตามหมายจับของศาลให้ถือปฏิบัติตามบันทึกกรมตำรวจที่ 0503 (ส)/3638 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2525 เรื่องการประกันตัวผู้ถูกจับตามหมายจับของศาล

สั่ง ณ วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2538

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก พจน์ บุญยะจินดา

อธิบดีกรมตำรวจ

ภาคผนวก ข
คำสั่งกรมตำรวจ ที่ 572/2538
เรื่องการอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

บค.ค.ภ. 7
 19359
 วันที่ 28.ต.ย. 2548
 เวลา 11.00

ส่วนราชการ ตร. โทร. 0 2205 3466

ที่ 0004.6/3218 วันที่ 22 มิถุนายน 2548

กค.ส.ภ. 7
 วันที่ 28.ต.ย. 2548
 เวลา 12.00

เรื่อง แจ่งข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข
 เกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือ
 จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2548

ผบ.ค., น., ภ.1-9, สดม., ปล. และ ส.

ด้วยประธานศาลฎีกาได้ออกข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์
 วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือ
 จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2548 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกาเล่ม 122
 ตอน 44 ก. วันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2548

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานตำรวจ
 ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ประธานศาลฎีกา
 ได้วางไว้ จึงได้ส่งข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
 เกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดี
 อาญา พ.ศ. 2548 เพื่อยึดถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.
 (บุญฤทธิ์ รัตนะพร)
 ผู้ช่วย ผบ.ตร. ปรัท.ผบ.ตร.

สำนักงานผู้ช่วย
 ที่ 0018.012/3634
 รอง ผบ.ค.ภ. 7 เพื่อไปรื้อทราบ
 ผบ.ค.ภ. 7 ในสังกัด, ผบ.ค.ภ. 7, ผก.ส.ค.ภ. 7

เพื่อทราบ แจ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เกี่ยวข้องทราบและถือเป็นแนวปฏิบัติ
 ตามหนังสือ ตร. ส่วนที่ 0004.6/3218 ลง 22 มิ.ย. 48

พล.ต.ต.
 (วิชาญ อานภาพเดชา)
 รอง ผบ.ค.ภ. 7 ปรัท.ผบ.ค.ภ. 7
 มี.ย. 48

ภาคผนวก ซ

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2538

ภาคผนวก ง.

ภ กพพน ภ ก ข.

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ภาคผนวก ฉ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติของพนักงานอัยการ เน้นการระดมความคิด ยุติธรรมและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเสียใหม่ให้สอดคล้องกับหลักการ ในรัฐธรรมนูญและ เพื่อให้การอำนวยความยุติธรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการ ดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2538"
- ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2538
- ข้อ 3. ให้ยกเลิกความใน ส่วนที่ 5 ของหมวดที่ 1 แห่งระเบียบกรมอัยการ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528 รวมทั้งบรรดาระเบียบ หลัก ปฏิบัติราชการและคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ส่วนที่ 5

การปล่อยชั่วคราว

ข้อ 22 (หลักการในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล)

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานอกจากจะเป็นกฎหมายที่กำหนด อำนาจหน้าที่ของรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อยแล้ว ยังเป็นกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลอีกด้วย ดังนั้น การกระทำของรัฐที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ขึ้นพื้นฐานของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐจะกระทำได้ ต่อเมื่อกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เท่านั้น เหตุนี้การออกหมายจับหรือจับ ผู้ต้องหาหรือจำเลยก็ตี การควบคุมหรือขังผู้ต้องหาหรือจำเลยก็ตี ตามปกติจึงต้องพิจารณา ว่า เป็นกรณีที่น่า เชื่อว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนีหรือจะ ไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือไม่ได้ด้วย หากกรณีนี้มีมูลว่าการกระทำของผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นความผิดและเป็น ที่ น่า เชื่อว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนีหรือจะ ไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือกรณีที่มีมูล ว่าการกระทำของผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นความผิดและมีเหตุอื่นที่จำเป็นและสมควร เช่น ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาจจะก่ออันตรายโดยไปกระทำความผิดซ้ำ แล้ว กรณีจึงจะมีความ จำเป็นที่จะต้องออกหมายจับหรือจับ ควบคุมหรือขังผู้ต้องหาหรือจำเลย เพื่อดำเนินคดีต่อไป

- 2 -

ในการพิจารณาคำร้องขอลดปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา พนักงานอัยการต้องพิจารณาถึงความจำเป็นในการที่จะเอาตัวบุคคลนั้นไว้ในอำนาจรัฐตามนัยดังกล่าวมาแล้วในวรรคหนึ่ง โดยพิจารณาซึ่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์ของรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อยกับสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งขัดแย้งกัน หากเห็นว่าสิทธิและเสรีภาพของบุคคลจะถูกระทบเกินความจำเป็นหรือเกินสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเห็นว่าไม่มีพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่าผู้ต้องหาจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือไม่มีเหตุอื่นที่จำเป็นและสมควรแล้ว พนักงานอัยการต้องปล่อยตัวบุคคลหรืออนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวตามคำร้องขอเสมอ

ข้อ 22 ทวิ (การพิจารณาและสั่งคำร้องขอลดปล่อยชั่วคราว)

ในการพิจารณาคำร้องขอลดปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา พนักงานอัยการต้องพิจารณาโดยไม่ชักช้า

หัวหน้าพนักงานอัยการ เป็นผู้สั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยจะต้องบันทึกเหตุผลในการสั่งไว้ให้ชัดเจน ในกรณีสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวพนักงานอัยการต้องแจ้งผลการพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ร้องขอลดปล่อยชั่วคราวทราบโดยเร็ว

ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษหรือความผิดอื่นที่กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจควบคุมผู้ต้องหา พนักงานอัยการจะสั่งควบคุมผู้ต้องหาไม่ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อรับทราบวันและเวลานัดเพื่อมาพบพนักงานอัยการตามกำหนด

ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีขึ้นไป พนักงานอัยการพึงตระหนักว่ากฎหมายมิได้บัญญัติให้ต้องมีหลักประกันด้วยเสมอไป

ในการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันต้องทำสัญญาประกันตามแบบที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด ในการกำหนดจำนวนเงินในสัญญาประกันหรือเรียกหลักประกันพนักงานอัยการจะกำหนดจำนวนเงินหรือเรียกหลักประกันจนเกินควรแก่กรณีได้

หลักทรัพย์ตามมาตรา 114 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หมายความว่าถึงหลักทรัพย์ทุกชนิด เช่น ที่ดิน อาคาร สิ่งปลูกสร้าง พันธบัตร สลากออมสิน ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่ายและผู้จ่ายได้รับรองตลอดไป ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ออกตัว เช็คที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่ายหรือรับรอง หนังสือรับรองของธนาคารที่รับรองว่าจะชำระเงินตามจำนวนที่ระบุในสัญญาประกันแทนผู้ประกันในกรณีผิดสัญญาประกัน เป็นต้น

- 3 -

การฝาก การจ่าย การถอนคืนเงินสด ซึ่งเป็นหลักประกันให้ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการนั้น ส่วนหนังสือสำคัญอย่างอื่น เอกสารสิทธิ ตามกฎหมายที่ดินหรือเอกสารหลักทรัพย์อื่นให้เก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัย หากไม่มีตู้นิรภัยให้เก็บรักษาไว้ในสถานที่ที่เห็นสมควร

ข้อ 22 ตี (การประกันด้วยบุคคลโดยไม่มีหลักประกัน)

การพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกันให้พิจารณา ความน่าเชื่อถือของผู้ร้องจากอาชีพ สถานภาพ ชื่อเสียงทางสังคมหรือคุณสมบัติอื่น ๆ ของผู้ร้อง

ผู้ต้องหาที่มีสิทธิร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกันได้ด้วย

ข้อ 22 จัตวา (การอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว)

การอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวของหัวหน้าพนักงาน อัยการให้อุทธรณ์ไปยังอัยการพิเศษฝ่ายหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา เขต แล้วแต่กรณี การยื่นอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวให้ยื่นต่อหัวหน้า พนักงานอัยการหรือยื่นโดยตรงต่ออัยการพิเศษฝ่ายหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา เขตก็ได้ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการที่ได้รับคำสั่งอุทธรณ์ดังกล่าวในวรรคสอง รีบส่งคำอุทธรณ์ไปยังอัยการพิเศษฝ่ายหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา เขต เพื่อพิจารณาสั่ง โดยเร็วและให้นำความในข้อ 22 ทวิ วรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับอัยการ พิเศษฝ่ายหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา เขต แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 22 เบญจ (การปล่อยชั่วคราวชั้นศาล)

ในกรณีที่ศาลสอบถามพนักงานอัยการว่าจะคัดค้านการขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือไม่ ประการใด ให้พนักงานอัยการพิจารณาแถลงตาม หลักการในข้อ 22

ข้อ 23 (การพิจารณากรณีผิดสัญญาประกัน)

ในกรณีผิดสัญญาประกัน ถ้า เห็นสมควรหัวหน้าพนักงานอัยการจะ ลดหรือลดค่าปรับก็ได้แล้วรายงานตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการฝ่ายหรืออธิบดีอัยการ เขต แล้วแต่กรณี"

- 4 -

ข้อ 4. ให้ยกเลิกความในหมวดที่ 9 แห่งระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการ
ดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวดที่ 9

การคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพของประชาชน

ข้อ 122 (หลักการดำเนินคดีคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ)

อนุสนธิหลักการในการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคลตามนัย

ข้อ 22 พนักงานอัยการมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพของประชาชน

เมื่อความปรากฏต่อพนักงานอัยการเองหรือจากการร้องขอว่า
บุคคลใดถูกเอาตัวไว้ในอำนาจรัฐโดยมิชอบกิติ โดยไม่มีความจำเป็นและสมควรกิติ
โดยผิดกฎหมายกิติ หรือโดยผู้นั้นไม่จำต้องยอมกิติ พนักงานอัยการต้องรีบดำเนินการ
เพื่อคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพของประชาชน

หน้าที่ของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้รวม
ตลอดถึงกรณีที่บุคคลถูกควบคุมหรือขังโดยบุคคลอื่นโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย
อันเป็นการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพขั้นพื้นฐานด้วย

ข้อ 123 (วิธีปฏิบัติเบื้องต้น)

เมื่อมีกรณีที่จะต้องคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพของบุคคลตามข้อ 122
กล่าวคือ เมื่อปรากฏว่าไม่จำเป็นต้องขังผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ระหว่างสอบสวนตามนัย
มาตรา 72(2) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือบุคคลใดต้องถูกควบคุม
หรือขังโดยผิดกฎหมายหรือถูกจำกัดจากคำพิพากษาของศาล หรือบุคคลใดถูกควบคุมหรือ
ขังโดยบุคคลอื่นโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายตามนัยมาตรา 90 แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ ไม่ว่ากรณีจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังจากที่พนักงานอัยการ
ได้รับส่วนงานการสอบสวนหรือได้มีการสอบสวนเรื่องนั้นหรือไม่ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการสั่ง
จ่ายเรื่องให้พนักงานอัยการคนใดคนหนึ่งดำเนินการโดยไม่ชักช้า และจัดส่งสารบบคดีเป็น
คดีประเภทคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ

ข้อ 124 (การตรวจสอบข้อเท็จจริง)

เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาดำเนินการคุ้มครอง
สิทธิและ เสรีภาพต่อไป ให้พนักงานอัยการดำเนินการตรวจสอบโดย

(1) เชิญบุคคลที่เห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องมาพบพนักงานอัยการแล้ว
สอบปากคำไว้

(2) ถ้าจำเป็นให้ออกหมายเรียกบุคคลที่เห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้อง
มาให้ด้วยคำต่อพนักงานอัยการตามความในมาตรา 13 และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ
พนักงานอัยการ พ.ศ.2498

(3) ดำเนินการอื่นใดที่เห็นสมควร

การบันทึกคำให้การหรือบันทึกอื่นใดตามความในข้อนี้ให้ปฏิบัติตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 12 และมาตรา
13 โดยอนุโลม

บุคคลผู้ถูกควบคุมหรือขัง สามี ภริยา ญาติ ผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง
หรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมหรือขังมีสิทธิยื่นคำร้องขอตามหมวดนี้

ข้อ 125 (อำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและสั่งสำนวน)

เมื่อพนักงานอัยการได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจนสิ้นกระแสความแล้ว
ให้พิจารณาทำความเข้าใจเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อสั่งยื่นคำร้องหรือสั่งยุติเรื่อง
แล้วแต่กรณี

ข้อ 126 (การดำเนินการตามมาตรา 72 (2))

เมื่อพนักงานอัยการเห็นว่า เป็นกรณีจะต้องดำเนินการคุ้มครองสิทธิ
และเสรีภาพตามมาตรา 72 (2) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะ
ไม่มีความจำเป็นต้องขังบุคคลไว้ระหว่างสอบสวน ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาล
ออกหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยไปทันที

กรณีที่ ไม่มีความจำเป็นต้องขังบุคคลไว้ระหว่างสอบสวน เช่น
ไม่มีพฤติการณ์ว่าจะหลบหนีและจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน อีกทั้งไม่มีพฤติการณ์ว่าจะ
ก่ออันตรายโดยไปกระทำความผิดซ้ำ

ข้อ 127 (การดำเนินการตามมาตรา 90)

เมื่อพนักงานอัยการเห็นว่า เป็นกรณีจะต้องดำเนินการคุ้มครองสิทธิ
และเสรีภาพตามมาตรา 90 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะบุคคล
ต้องถูกควบคุมหรือขังโดยผิดกฎหมายหรือถูกจำคุกผิดจากคำพิพากษา หรือบุคคลถูกควบคุม
หรือขังโดยบุคคลอื่นโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อ
ศาลขอให้ปล่อย

- 6 -

ข้อ 128 (การล้งยุติเรื่อง)

ในกรณีข้อเท็จจริงไม่มีมูลเพียงพอที่จะดำเนินการตามข้อ 126 หรือข้อ 127 ให้หัวหน้าพนักงานอัยการล้งยุติเรื่อง แล้วแจ้งให้ผู้ร้องทราบ

คำสั่งยุติเรื่องของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิที่จะร้องขอต่อผู้บังคับบัญชาของพนักงานอัยการตามลำดับชั้นจนถึงอัยการสูงสุด ให้ทบทวนคำสั่งนั้น"

ข้อ 5. เมื่อระเบียบนี้มีผลใช้บังคับและยังไม่มี การแต่งตั้งอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาเขต อธิบดีอัยการเขต และอธิบดีอัยการฝ่าย ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาเขต และอธิบดีอัยการเขตเป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการพิเศษประจำเขต และบรรดาอำนาจหน้าที่ของอธิบดีอัยการฝ่ายเป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการพิเศษฝ่าย แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2538

(ลงชื่อ) คณิต ฅ นคร

(นายกณิต ฅ นคร)

อัยการสูงสุด

สำเนาถูกต้อง

(นายนพดล วิลาวรรณ)

อัยการพิเศษประจำกรม

เลขานุการอัยการสูงสุด

ภาคผนวก ฅ

ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2548

ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกัน หรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเรียกประกันหรือหลักประกันขึ้นใหม่ จึงสมควรปรับปรุงระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว ที่ใช้บังคับอยู่เดิมให้สอดคล้องกัน ประกอบกับสมควรเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา ให้สามารถดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นนอกจากโทรสารได้ด้วย เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการพิจารณาคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ประธานศาลฎีกาวางระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓) ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒ เมื่อศาลได้รับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวแล้วให้รีบพิจารณาและมีคำสั่งโดยเร็ว โดยให้ถือเป็นหลักว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นต้องควบคุมหรือขังผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นไว้ ก็ให้ระบุเหตุผลไว้โดยครบถ้วนและชัดเจน และพิจารณาสั่งในแนวเดียวกัน

การเปลี่ยนแปลงคำสั่งใหม่จะกระทำได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผลไว้โดยชัดเจนด้วย จำนวนราคาประกันในคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ต้องเขียนหรือพิมพ์ให้ชัดเจนจะเป็นตัวเลขหรือตัวหนังสือก็ได้

ข้อ ๓ ในการร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาจเสนอข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาเหตุและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ถูกร้อง รวมทั้งบุคลิกลักษณะ นิสัย

หน้า ๒

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๐๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

สภาพทางร่างกายและจิตใจ การศึกษา การประกอบอาชีพ การงาน ประวัติการกระทำความผิดอาญา สภาพและฐานะของครอบครัว และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม ตามแบบพิมพ์ท้ายระเบียบนี้ ต่อศาลเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคำร้องด้วยก็ได้

ศาลอาจมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานศาลช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่ผู้ร้องขอในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งให้จัดทำรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคำร้องตามที่บัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ วรรคสองด้วยก็ได้

ข้อ ๔ ผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวอาจเสนอหลักประกันมาพร้อมกับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการพิจารณาของศาลก็ได้ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวซึ่งมิได้ยื่นหลักประกันมาพร้อมด้วย ที่จะได้รับการพิจารณาคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๕ ในคดีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลชั้นอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๓ ปี เมื่อจำเลยยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา หากจำเลยเคยได้รับการปล่อยชั่วคราวในระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้นหรือศาลชั้นอุทธรณ์มาก่อน ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่จำเป็นต้องส่งให้ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาตั้ง

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราวบุคคลใดในชั้นสอบสวน ถ้าผู้ร้องขอประกันมีความประสงค์จะใช้เงินสดหรือหลักทรัพย์อื่นที่วางประกันไว้ต่อผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการเป็นหลักประกันการปล่อยชั่วคราวบุคคลนั้นในชั้นศาลให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ผู้ร้องขอประกันระบุรายละเอียดเกี่ยวกับหลักประกัน ซึ่งรวมทั้งมูลค่าหรือราคาของหลักประกันดังกล่าวและวงเงินที่ได้ประกัน พร้อมทั้งแนบสำเนาภาพถ่ายหลักทรัพย์มากับคำร้องขอ ถ้าหลักทรัพย์นั้นเป็นที่ดินหรือห้องชุด ให้แนบสำเนานหนังสือสำคัญแสดงสิทธิในหลักทรัพย์และหนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงานที่ดินมาด้วย

(๒) ถ้าศาลเห็นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยกำหนดวงเงินประกันไม่เกินมูลค่าหรือราคาของหลักประกัน และปรากฏตามคำแถลงของผู้ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือพนักงานสอบสวน หรือคำฟ้องหรือคำแถลงของพนักงานอัยการว่าหลักประกันดังกล่าวยังอยู่ในความครอบครองของตน หรือมีหลักฐานอื่นที่น่าเชื่อถือว่าหลักประกันดังกล่าวยังอยู่ในความครอบครองของผู้ผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ให้ศาลมีคำสั่งให้ถือเอาหลักประกันนั้นเป็น

หลักประกันในชั้นศาลได้ แต่ถ้าศาลกำหนดวงเงินประกันไว้สูงกว่ามูลค่าหรือราคาของหลักประกันนั้นก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ร้องขอประกันวางหลักประกันอื่นเพิ่มเติมให้เพียงพอกับวงเงินที่ประกันนั้น

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าหรือราคาของหลักประกัน ศาลอาจเรียกผู้ครอบครองหลักประกันมาสอบถามหรือสั่งให้ผู้ร้องขอประกันเสนอหลักฐานการประเมินราคาใหม่ก็ได้

(๓) เมื่อมีคำสั่งอนุญาตตาม (๒) แล้ว ให้ศาลแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งหลักประกันนั้นต่อศาลภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๗ เพื่อความรวดเร็วและให้จำเลยได้รับความคุ้มครองในสิทธิที่จะได้รับการปล่อยชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นอุทธรณ์และศาลฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๑๕ ทวิ ให้ศาลชั้นต้นปฏิบัติเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาโดยทางโทรสารหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

๗.๑ เมื่อศาลชั้นต้นได้รับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา หรือคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวคือศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๑๕ ทวิ ให้รีบส่งสำเนาคำร้องดังกล่าวพร้อมสำเนาข้อสำนวนความเท่าที่จำเป็นไปยังศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณี โดยทางโทรสารหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในวันเดียวกันกับวันที่ยื่นคำร้องหรืออย่างช้าที่สุดในวันทำการรุ่งขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนวนความได้ส่งมายังศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้ว ให้รีบส่งมาเฉพาะคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว โดยระบุรหัสคดีที่ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้แจ้งให้แต่ละศาลทราบ พร้อมลงลายมือชื่อ ระบุชื่อและตำแหน่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในต้นฉบับเอกสารทุกแผ่นที่ส่งมาทางโทรสารหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนต้นฉบับให้รีบส่งมาภายหลังโดยเร็ว โดยให้ระบุในหนังสือนำส่งว่าได้จัดส่งสำเนาไปเมื่อวันใดด้วย

ข้อสำนวนความที่ส่งไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

(๑) สำเนาคำร้องขอฝากขังในกรณีที่คดีอยู่ในชั้นฝากขัง

(๒) สำเนาคำฟ้องและคำพยานโจทก์ปากสำคัญในกรณีที่คดีอยู่ในชั้นพิจารณา

(๓) สำเนาคำพิพากษา เฉพาะแผ่นแรกที่มีชื่อโจทก์จำเลย ส่วนที่อ้างถึงคำขอทำฟ้องและ

ส่วนที่เป็นคำวินิจฉัย

หน้า ๖

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๐๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและติดตามผลการดำเนินการบังคับตามสัญญาประกัน ให้ศาลจัดให้มีสารบบคุมกรณีคดีสัญญาประกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของศาลจดแจ้งการดำเนินการภายหลังจากศาลมีคำสั่งปรับนายประกันแล้ว

ข้อ ๑๑ เพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้เป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อยให้ศาลกำหนดแนวทางปฏิบัติของศาลนั้นได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ เช่น

- (๑) วิธีดำเนินการกรณีร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกา
- (๒) การกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติระหว่างได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว
- (๓) การควบคุมดูแลการปล่อยชั่วคราวมิให้เกิดพฤติกรรมในทางมิชอบหรือเอาเปรียบประชาชน
- (๔) วิธีดำเนินการบังคับคดีหลังคดีสัญญาประกัน

ข้อ ๑๒ ให้ศาลประกาศและเผยแพร่ระเบียบและแนวทางปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราวของศาลให้ผู้ที่มาติดต่อและประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๓ ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ไปได้โดยเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ชาญชัย ลิขิตจิตถะ

ประธานศาลฎีกา

ภาคผนวก ๑

ข้อบังคับประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
เกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือ
จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2548

ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกัน
ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๕ บัญญัติห้ามมิให้เรียกหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาจนเกินควรแก่กรณี และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๐ วรรคสาม บัญญัติให้ประธานศาลฎีกาออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกัน ประธานศาลฎีกาจึงออกข้อบังคับนี้ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อศาลพิจารณาคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่สมควรให้ปล่อยชั่วคราวได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ ก็ให้ศาลพิจารณาว่าจะให้ปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือไม่มีประกัน

ในการพิจารณาว่าการปล่อยชั่วคราวควรมีประกันหรือไม่ต้องมีประกัน ให้ศาลพิจารณาถึงความร้ายแรงแห่งข้อหา สาเหตุและพฤติการณ์การทำความผิด รวมทั้งบุคลิกลักษณะ นิสัย สภาพทางร่างกายและจิตใจ การศึกษา การประกอบอาชีพการงาน ประวัติการทำความผิดอาญา สภาพและฐานะของครอบครัว และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมของผู้ต้องหาหรือจำเลย

๕.๕ คดีที่มีหลายข้อหา ไม่ว่าจะเป็ความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทหรือความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ถือข้อหาที่มีอัตราโทษหนักที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดวงเงินประกัน

ในกรณีที่ยังเลยถูกฟ้องหลายคดีต่อศาลเดียวกัน ไม่ว่าจะถูกฟ้องพร้อมกันหรือต่างเวลากัน ศาลอาจกำหนดวงเงินประกันในแต่ละคดีให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ โดยให้ใช้หลักประกันร่วมกันก็ได้ แต่วงเงินประกันรวมสำหรับทุกคดีต้องไม่น้อยกว่าเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖ กรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๓ ปี ไม่ว่าจะเป็คดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริงหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาได้ โดยมีประกันและหลักประกัน แต่วงเงินประกันไม่ควรสูงเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยเกิน ๓ ปี และศาลเห็นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาได้ โดยมีประกันและหลักประกัน หากศาลเห็นจำสมควรกำหนดวงเงินประกันให้สูงขึ้นจากที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์กำหนดไว้ ก็ให้กำหนดวงเงินประกันเพิ่มขึ้น ได้แต่ไม่ควรเพิ่มเกินกึ่งหนึ่ง

ข้อ ๗ ในกรณีผู้ขอประกันเป็นญาติพี่น้องหรือมีความเกี่ยวพันโดยทางสมรส หรือผู้ขอประกันใช้หลักทรัพย์มีค่าง่ายอื่นที่กำหนดราคามูลค่าที่แน่นอนและสะดวกแก่การบังคับคดีเป็นหลักประกัน หรือกรณีความผิดที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยกระทำความจำใจหรือด้วยความยากจน ศาลจะกำหนดวงเงินประกันให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติก็ได้

หากผู้ขอประกันซึ่งเป็ญาติพี่น้องหรือมีความเกี่ยวพันโดยทางสมรส เป็นผู้ใช้เงินสดหรือหลักทรัพย์มีค่าง่ายอื่นของผู้ขอประกันที่กำหนดราคามูลค่าที่แน่นอนและสะดวกแก่การบังคับคดีเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ศาลจะอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยให้ผู้ขอประกันวางเงินสดหรือหลักทรัพย์นั้นเพียงจำนวนร้อยละยี่สิบจากจำนวนวงเงินประกันที่ศาลกำหนดก็ได้

ข้อ ๘ ในกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็หญิงมีครรภ์หรือมีบุตรอายุไม่เกิน ๓ ปีอยู่ในความดูแลหรือเป็นผู้เจ็บป่วยซึ่งถ้าต้องขังจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือเป็นผู้พิการหรือสูงอายุซึ่งโดยสภาพร่างกายหรือจิตใจอาจจะเกิดความทุกข์ยากลำบากเกินกว่าปกติในระหว่างต้องขัง ให้ศาลใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกันหรือกำหนดวงเงินประกันให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

ข้อ ๙ ในกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็เด็กหรือเยาวชน ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนใช้ดุลพินิจกำหนดวงเงินประกันตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่สูงกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๐ การปล่อยชั่วคราวโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกัน อาจใช้หลักทรัพย์ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ที่ดินมีโฉนด ที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือห้องชุดโดยมีโฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด และหนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงานที่ดินมาแสดง หากจะนำสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินมาเป็นประกันด้วยก็จะต้องแสดงสำเนาทะเบียนบ้าน และหนังสือประเมินราคาส่งปลูกสร้างที่นำเชือถือประกอบด้วย

๑๐.๒ หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดราคามูลค่าที่แน่นอนได้ เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน บัตรหรือสลากออมทรัพย์ทวีสินของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ใบรับเงินฝากประจำธนาคาร ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไปแล้ว ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ออกตัว เช็คที่ธนาคารเป็นผู้ส่งจ่ายหรือรับรองซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้ในวันที่ทำสัญญาประกัน และหนังสือรับรองของธนาคารหรือบริษัทประกันภัย เพื่อชำระเบี้ยปรับแทนในกรณีผิดสัญญาประกัน เป็นต้น ทั้งนี้ ในกรณีที่มิใช่ข้อส่งเสีย ให้ศาลตรวจสอบเพื่อขอคำยืนยันจากธนาคารหรือบริษัทประกันภัยที่ออกหนังสือรับรองนั้น

เมื่อทำสัญญาประกันแล้ว ให้ศาลมีหนังสือแจ้งอายัดไปยังสำนักงานที่ดิน สำนักงานเขต หรืออำเภอ หรือธนาคารแล้วแต่กรณีทันที และเมื่อสัญญาประกันสิ้นสุดลง ให้รีบคืนหลักประกันและแจ้งยกเลิกการอายัดโดยเร็ว ในกรณีที่ใช้หนังสือรับรองของบริษัทประกันภัยเป็นหลักประกัน ให้ศาลแจ้งจำนวนวงเงินประกันในสัญญาประกันให้บริษัทประกันภัยทราบด้วย

ข้อ ๑๑ กู้รใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๓) ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ บุคคลผู้ขอประกันจะต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีรายได้แน่นอน เช่น เป็นข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐประเภทอื่น ๆ ลูกจ้างของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารพรรคการเมือง หรือทนายความ และเป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้ต้องหาหรือจำเลย เช่น เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน สามี ภริยา ญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา นายจ้าง บุคคลที่เกี่ยวข้องกันโดยทางสมรส หรือบุคคลที่ศาลเห็นว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเสมือนเป็นญาติพี่น้อง หรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่ศาลเห็นสมควรให้ประกันได้ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง และเสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัดหรือนายจ้างตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ หรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้ และหากผู้ขอประกันมีคู่สมรส ให้แสดงหลักฐานการยินยอมของคู่สมรสด้วย ในกรณีฉุกเฉินไม่อาจเสนอหนังสือรับรองได้ทัน ให้ผ่อนผันโดยแสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะเช่นนั้น และให้นำหนังสือรับรองหรือหนังสือยินยอมมาแสดงภายหลัง

(๒) ให้ทำสัญญาประกันได้ในวงเงินไม่เกิน ๑๐ เท่าของอัตราเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(๓) การอนุญาต ให้พิจารณาจากเงินเดือนหรือรายได้ แต่หากวงเงินประกันมียอดสูงกว่าวงเงินที่ผู้ยื่นมีสิทธิประกันได้ ศาลอาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวางเงินหรือหลักทรัพย์อื่นเพิ่มเติมให้เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ หรืออาจให้ผู้ขอประกันหลายคนร่วมกันทำสัญญาประกันโดยใช้วงเงินของแต่ละคนรวมกันได้

(๔) หากผู้ประกันพ้นจากตำแหน่งหน้าที่การงาน ก็ให้คงมีสิทธิประกันต่อไปโดยศาลอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้หาหลักประกันเพิ่มหรือดีกว่าเดิมได้

๑๑.๒ นิติบุคคลอาจเป็นผู้ขอประกันได้ ในกรณีที่กรรมการ ผู้แทน ตัวแทน หุ่นส่วน พนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลนั้นตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้ทำสัญญาประกันได้ในวงเงินตามที่ศาลเห็นสมควรเป็นกรณี ๆ ไป และศาลอาจกำหนดให้ผู้ขอประกันวางเงินหรือหลักทรัพย์อื่นตามจำนวนที่เห็นสมควรเพิ่มเติมด้วยก็ได้ โดยจะต้องแสดงหนังสือรับรองการจดทะเบียนและหลักฐานแสดงฐานะการเงินและผู้มีอำนาจทำการแทน ในกรณีฉุกเฉินไม่สามารถนำต้นฉบับเอกสารมาแสดงได้ทัน ให้ผ่อนผันโดยแสดงสำเนาเอกสารดังกล่าวและให้นำต้นฉบับเอกสารมาแสดงภายหลัง

๑๑.๓ ในกรณีที่ส่วนราชการ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการช่วยเหลือข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการที่ต้องหาค้ำประกัน เป็นผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว หากจำนวนเงินที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองหรือคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวเพียงพอแล้ว ควรถือว่าหนังสือรับรองหรือคำร้องนั้นเป็นหลักประกันที่น่าเชื่อถือได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ (๔)

ข้อ ๑๒ ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาจทำสัญญาประกันตนเองได้ และให้นำหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๑.๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การทำสัญญาประกันตามวรรคหนึ่ง หากผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นพนักงานหรือผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่น แพทย์ เภสัชกร พยาบาล วิศวกร สถาปนิก ทนายความ ผู้สอบบัญชี ครู ผู้ประกอบวิชาชีพ ด้านสื่อมวลชน หรือผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นที่ศาลเห็นสมควรให้ประกันได้ และการกระทำที่อุกก่าว่าหา ว่าเป็นความผิดเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติงานในการประกอบวิชาชีพนั้น ให้ผู้ต้องหาหรือ จำเลยทำสัญญาประกันตนเองได้ในวงเงินไม่เกิน ๑๕ เท่าของอัตราเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อ ๑๓ เพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ให้ศาลกำหนดแนวทาง ปฏิบัติของศาลนั้นได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๔ ให้ศาลประกาศและเผยแพร่ข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติในการเรียกประกันหรือ หลักประกันให้ผู้ที่มาติดต่อและประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๕ ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรกรรมเพื่อให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ไปได้ โดยเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ศุภชัย ภู่งาม

ประธานศาลฎีกา

ภาคผนวก ฎ

คำแนะนำของประธานศาลฎีกาเกี่ยวกับบัญชีมาตรฐานกลาง
หลักประกันการปล่อยชั่วคราว ผู้ต้องหาหรือจำเลย พ.ศ. 2547

คำแนะนำของประธานศาลฎีกา
เกี่ยวกับบัญชีมาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย
พ.ศ. ๒๕๔๗

- โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓๙ บัญญัติรับรองสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาว่าการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยจะเรียกหลักประกันจนเกินควรแก่กรณีมิได้

เพื่อให้การปล่อยชั่วคราวเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและเป็นมาตรฐานเดียวกัน ประธานศาลฎีกาจึงออกคำแนะนำสำหรับผู้พิพากษาทั้งหลายให้ใช้เกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราว ตามบัญชีแนบท้ายนี้ เป็นแนวทางในการพิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราว

อนึ่ง หากมีกรณีสภาพหรือฐานะพิเศษของผู้ต้องหาหรือจำเลย เหตุผลหรือพฤติการณ์อื่นที่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษเฉพาะคดี ผู้พิพากษาอาจใช้ดุลพินิจเพิ่มหรือลดหลักประกันให้ตามสมควรแก่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ)
 ประธานศาลฎีกา

**แนวทางการใช้บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา
หรือจำเลย สำหรับศาลอาญา ศาลอาญาธนบุรี ศาลอาญากรุงเทพใต้
ศาลจังหวัดและศาลแขวง**

การอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวหรือไม่เป็นดุลพินิจของผู้พิพากษาโดยแท้ หากผู้พิพากษาเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวควรถือแนวทางตามบัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางนี้ ซึ่งอาจพิจารณากำหนดวงเงินประกันให้มากหรือน้อยกว่าวงเงินประกันที่กำหนดไว้ตามความเหมาะสมในแต่ละคดี

การพิจารณาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยควรกำหนดวงเงินประกันโดยเทียบเคียงกับระวางโทษดังต่อไปนี้ เว้นแต่เกณฑ์มาตรฐานกลางกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

คดีระวางโทษตามกฎหมาย	วงเงินประกัน/บาท
จำคุกไม่เกิน ๕ ปี	ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐
จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี	ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐
จำคุก ๑๐-๑๕ ปี	๒๐๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐
จำคุก ๕-๒๐ ปี	๑๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐
จำคุก ๑๐-๒๐ ปี	๒๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐
จำคุก ๑๕-๒๐ ปี	๓๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐
จำคุก ๕-๒๐ ปี จำคุกตลอดชีวิต	๑๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐
จำคุก ๑๕-๒๐ ปี จำคุกตลอดชีวิต	๓๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐
จำคุก ๕-๒๐ ปี จำคุกตลอดชีวิต ประหารชีวิต	๑๐๐,๐๐๐-๑,๐๐๐,๐๐๐
จำคุก ๑๕-๒๐ ปี จำคุกตลอดชีวิต ประหารชีวิต	๓๐๐,๐๐๐-๑,๐๐๐,๐๐๐
จำคุกตลอดชีวิต	๕๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐
ประหารชีวิต	๕๐๐,๐๐๐-๑,๐๐๐,๐๐๐

สำหรับคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๓ ปี การใช้ดุลพินิจกำหนดวงเงินประกันสมควรกำหนดโดยคำนวณจากระวางโทษตามกฎหมายจำคุกชั้นสูงไม่เกินปีละ ๒๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ

ในการพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราวควรถือเป็นหลักว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นต้องควบคุมหรือขังผู้ต้องหาหรือจำเลยอย่างชัดแจ้ง เช่น โอกาสที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี การแทรกแซงพยานหลักฐานหรือก่อเหตุร้ายประการอื่น ฯลฯ ทั้งนี้ ควรระบุเหตุผลไว้โดยครบถ้วนและชัดแจ้ง

การกำหนดวงเงินประกันสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ควรพิจารณาข้อหาที่มีอัตราโทษหนักกว่าเป็นเกณฑ์ ส่วนการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ควรพิจารณารวมวงเงินประกันในแต่ละกรรมเข้าด้วยกันแล้วลดลงตามส่วนที่เห็นสมควร ในกรณีจำเลยคนเดียวถูกแยกฟ้องเป็นหลายคดีในศาลเดียวกัน ศาลอาจใช้

ดุลพินิจกำหนดวงเงินประกันและหลักประกันสำหรับทุกคนร่วมกันก็ได้ เว้นแต่จะมีเหตุผลหรือพฤติการณ์พิเศษเป็นอย่างอื่น

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่ว่าตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น เช่น ความผิดฐานลักทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินอันเป็นการฉ้อโกงประชาชน ความผิดเกี่ยวกับผู้บริหารสถาบันการเงิน ความผิดเกี่ยวกับเช็ค ฯลฯ ควรคำนึงถึงราคาหรือมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในการกำหนดวงเงินประกันให้สูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานด้วย แต่การกำหนดวงเงินประกันสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานไม่ควรเกินราคาหรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ถูกระบุร้าย

ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยจะเดินทางออกนอกราชอาณาจักร หรือเป็นชาวต่างประเทศ ศาลอาจกำหนดเป็นเงื่อนไขก่อนการปล่อยชั่วคราวว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นจะต้องถ่ายเอกสารหนังสือเดินทาง (ถ้ามี) ส่งไว้ที่ศาล แต่หากมีความจำเป็นต้องปล่อยชั่วคราว ศาลควรกำหนดเงื่อนไขห้ามผู้ต้องหาหรือจำเลยเดินทางออกนอกราชอาณาจักร และแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบโดยเร็ว หากผู้ต้องหาหรือจำเลยมีความจำเป็นต้องเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ให้ศาลพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป โดยศาลอาจกำหนดให้เพิ่มวงเงินประกันด้วยก็ได้ ทั้งนี้เมื่อหมดความจำเป็นในการห้ามผู้ต้องหาหรือจำเลยเดินทางออกนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้ศาลแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบโดยเร็วด้วย

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยแล้ว หากศาลเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ศาลอาจเพิ่มวงเงินประกันตามบัญญัติเกณฑ์มาตรฐานกลางนี้ตามสมควรแก่กรณีก็ได้ แต่ไม่ควรเพิ่มเกินกว่ากึ่งหนึ่งของวงเงินประกันเดิม

ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ยกฟ้องและให้ยังจำเลยไว้ระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา ศาลควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๑๓๕	กระทำต่อธงหรือเครื่องหมายอื่นใด	๔๐,๐๐๐	
๑๓๖	ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน	๓๐,๐๐๐	
๑๓๗	แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน	๒๐,๐๐๐	
๑๓๘	วรรคแรก ต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงาน วรรคสอง โดยใช้กำลังประทุษร้ายฯ	๓๐,๐๐๐ ๔๐,๐๐๐	
๑๓๙	ข่มขืนใจเจ้าพนักงาน	๘๐,๐๐๐	
๑๓๘, ๑๓๙ ประกอบ	ต่อสู้ขัดขวาง, ข่มขืนใจเจ้าพนักงาน		
๑๔๐	วรรคแรก มีหรือใช้อาวุธหรือร่วมกันตั้งแต่สามคน ขึ้นไป	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสอง อ่างอึ้งยี่หรือช่องโจร	๑๕๐,๐๐๐	
	วรรคสาม มีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ถ้าการกระทำความผิดตาม ม. นี้เป็น การกระทำโดยมีหรือให้อาวุธปืน โดยอ่างอึ้งยี่หรือ ช่องโจร	๑๕๐,๐๐๐ ๑๘๐,๐๐๐	
๑๔๑	ถอน ทำให้เสียหาย ซึ่งตราหรือเครื่องหมาย	๔๐,๐๐๐	
๑๔๒	ทำให้เสียหาย ทำลายฯ ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใดๆ	๕๐,๐๐๐	
๑๔๓	คนกลางเรียกรับสินบน	๙๐,๐๐๐	
๑๔๔	ให้สินบนเจ้าพนักงาน	๙๐,๐๐๐	
๑๔๕	แสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน	๓๐,๐๐๐	
๑๔๖	สวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน	๓๐,๐๐๐	
๑๔๗	เจ้าพนักงานยกยอก	๓๐๐,๐๐๐	
๑๔๘	เจ้าพนักงานข่มขืนใจ	๕๐๐,๐๐๐	
๑๔๙	เจ้าพนักงานรับสินบน	๕๐๐,๐๐๐	
๑๕๐	เจ้าพนักงานกระทำการโดยเห็นแก่สินบนที่เรียกรับ	๓๐๐,๐๐๐	
๑๕๑	เจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต	๓๐๐,๐๐๐	
๑๕๒	เจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการเข้ามีส่วนได้เสีย	๑๒๐,๐๐๐	
๑๕๓	เจ้าพนักงานจ่ายทรัพย์สินเกินกว่าที่ควรจ่าย	๑๒๐,๐๐๐	
๑๕๔	เจ้าพนักงานทุจริตในการเก็บรายได้	๓๐๐,๐๐๐	
๑๕๕	เจ้าพนักงานทุจริตในการกำหนดราคาทรัพย์สิน	๓๐๐,๐๐๐	
๑๕๖	เจ้าพนักงานทุจริตช่วยเหลือเกี่ยวกับบัญชี	๓๐๐,๐๐๐	
๑๕๗	เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	๑๒๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๑๕๘	เจ้าพนักงานทำให้ทรัพย์หรือเอกสารที่ตนปกครองเสียหาย	๑๐๐,๐๐๐	
๑๕๙	เจ้าพนักงานทำอันตรายเครื่องหมายที่ประทับทรัพย์สิน	๙๐,๐๐๐	
๑๖๐	เจ้าพนักงานใช้ดวงตราหรือรอยตราโดยมิชอบ	๙๐,๐๐๐	
๑๖๑	เจ้าพนักงานปลอมเอกสาร	๑๒๐,๐๐๐	
๑๖๒	เจ้าพนักงานทำเอกสารเท็จ	๑๐๐,๐๐๐	
๑๖๓	เจ้าพนักงานเปิดจดหมายหรือโทรเลข	๙๐,๐๐๐	
๑๖๔	เจ้าพนักงานทำให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับทางราชการ	๙๐,๐๐๐	
๑๖๕	เจ้าพนักงานป้องกันหรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามกฎหมายหรือคำสั่ง	๙๐,๐๐๐	
๑๖๖	วรรคแรก เจ้าพนักงานละทิ้งงาน วรรคสอง ทำเพื่อเปลี่ยนแปลงกฎหมายแผ่นดิน	๙๐,๐๐๐ ๑๒๐,๐๐๐	
๑๖๗	ให้สินบนเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	๑๐๐,๐๐๐	
๑๖๘	ขัดขืนคำสั่งบังคับซึ่งให้มาเพื่อให้ถ้อยคำ	๑๐,๐๐๐	
๑๖๙	ขัดขืนคำสั่งบังคับซึ่งให้ส่งทรัพย์หรือเอกสารใด	๑๐,๐๐๐	
๑๗๐	ขัดขืนหมายหรือคำสั่งศาลให้มาให้ถ้อยคำในการพิจารณาคดี	๒๐,๐๐๐	
๑๗๑	ขัดขืนคำสั่งของศาลให้สาบาน	๒๐,๐๐๐	
๑๗๒	แจ้งความเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญา	๕๐,๐๐๐	
๑๗๓	แจ้งความเท็จว่ามีการกระทำความผิดอาญา	๕๐,๐๐๐	
๑๗๔	วรรคแรก แจ้งความเท็จตาม ม. ๑๗๒, ๑๗๓ เพื่อแก่งให้ต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความ ปลอดภัย วรรคสอง เพื่อแก่งให้ต้องรับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น	๕๐,๐๐๐ ๑๐๐,๐๐๐	
๑๗๕	ฟ้องเท็จ	๙๐,๐๐๐	
๑๗๖	วรรคแรก เบิกความเท็จ วรรคสอง เบิกความเท็จในการพิจารณาคดีอาญา	๙๐,๐๐๐ ๑๐๐,๐๐๐	
๑๗๘	แปลข้อความให้ผิดไปในข้อสำคัญ	๕๐,๐๐๐	
๑๗๙	ทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ	๕๐,๐๐๐	
๑๘๐	วรรคสอง นำสืบหรือแสดงหลักฐานเท็จ ในการพิจารณาคดีอาญา	๑๐๐,๐๐๐	
๑๘๔	ช่วยผู้อื่นไม่ต้องรับโทษ	๙๐,๐๐๐	
๑๘๕	ทำลายพยานหลักฐานหรือเอกสารที่ยื่นต่อศาล	๙๐,๐๐๐	
๑๘๖	ทำให้เสียหาย ทำลายฯ ซึ่งทรัพย์สินที่ศาล มีคำพิพากษาให้รับ	๕๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๑๘๗	ทำให้เสียหาย ทำลายฯ ซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด เพื่อมิให้เป็นไปตามคำพิพากษา	๕๐,๐๐๐	
๑๘๘	ทำลายเอกสารหรือพินัยกรรม	๙๐,๐๐๐	
๑๘๙	ช่วยเหลือผู้กระทำความผิด	๕๐,๐๐๐	
๑๙๐	วรรคสอง หลบหนีโดยแหกที่คุมขังหรือร่วมกัน ตั้งแต่สามคนขึ้นไป โดยใช้กำลังประทุษร้าย	๕๐,๐๐๐	
	วรรคสาม ถ้าการกระทำความผิดตาม ม. นี้เป็นการกระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด	๙๐,๐๐๐ ๑๒๐,๐๐๐	
๑๙๑	วรรคแรก ทำให้ผู้ถูกคุมขังหลบหนี	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ถ้าผู้ถูกคุมขังที่หลบหนีต้องคำพิพากษา ลงโทษประหารชีวิตฯ หรือมีจำนวนสามคนขึ้นไป	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสาม ใช้กำลังประทุษร้ายหรือมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด	๑๒๐,๐๐๐	
	ถ้าการกระทำความผิดตาม ม. นี้ เป็นการกระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย มีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดให้ผู้ถูกคุมขังซึ่งต้องคำพิพากษาลงโทษประหารชีวิตหลบหนี	๑๕๐,๐๐๐	
๑๙๒	ให้พำนักผู้หลบหนี	๘๐,๐๐๐	
๑๙๗	ใช้กำลังประทุษร้ายหรือให้ประโยชน์เพื่อกีดกันขัดขวางการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงาน	๒๐,๐๐๐	
๑๙๘	ดูหมิ่นศาล	๑๐๐,๐๐๐	
๑๙๙	ซ่อนเร้น ย้าย ทำลายศพ	๓๐,๐๐๐	
๒๐๐	วรรคแรก เจ้าพนักงานยุติธรรมช่วยผู้อื่นไม่ให้ต้องโทษ	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ทำเพื่อแกล้งให้บุคคลอื่นต้องรับโทษ	๓๐๐,๐๐๐	
๒๐๑	เจ้าพนักงานยุติธรรมเรียกรับสินบน	๕๐๐,๐๐๐	
๒๐๒	เจ้าพนักงานยุติธรรมกระทำการโดยเห็นแก่สินบน	๕๐๐,๐๐๐	
๒๐๓	เจ้าพนักงานขัดขวางเพื่อมิให้เป็นไปตามคำพิพากษา	๘๐,๐๐๐	
๒๐๔	วรรคแรก เจ้าพนักงานทำให้ผู้ถูกคุมขังหลุดพ้น	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ถ้าผู้ถูกคุมขังต้องคำพิพากษาลงโทษประหารชีวิตฯ	๑๕๐,๐๐๐	
๒๐๕	ทำให้ผู้ถูกคุมขังหลุดพ้นโดยประมาท	๔๐,๐๐๐	
๒๐๖	เหยียดหยามศาสนา	๑๐๐,๐๐๐	
๒๐๗	ก่อความวุ่นวายในพิธีกรรมทางศาสนา	๓๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๒๐๘	แต่งกายเป็นพระภิกษุ	๓๐,๐๐๐	
๒๐๙	วรรคแรก อั้งยี่	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้าฯ	๑๒๐,๐๐๐	
๒๑๐	วรรคแรก ช้องโจร	๑๐,๐๐๐	
	วรรคสอง สมคบกระทำความผิดที่มีโทษถึงประหารชีวิตฯ	๖๐,๐๐๐	
๒๑๔	ประพฤติตนเป็นรัฐเจตนาที่พำนัก	๘๐,๐๐๐	
๒๑๕	วรรคแรก มั่วสุมตั้งแต่ ๑๐ คน ก่อความวุ่นวาย	๓๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ผู้กระทำความผิดคนหนึ่งมีอาวุธ	๖๐,๐๐๐	
	วรรคสาม ผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้าฯ	๑๐๐,๐๐๐	
๒๑๗	วางเพลิง	๑๐๐,๐๐๐	
๒๑๘	วางเพลิงมีเหตุฉกรรจ์	๕๐๐,๐๐๐	
๒๒๐	วรรคแรก ทำให้เกิดเพลิงไหม้	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินตาม ม. ๒๑๘	๕๐๐,๐๐๐	
๒๒๑	ทำให้เกิดระเบิด	๑๐๐,๐๐๐	
๒๒๓	ทำให้เกิดเพลิงไหม้หรือระเบิดแก่ทรัพย์สินที่มีราคาต่ำ	๘๐,๐๐๐	
๒๒๔	วรรคแรก ทำผิดตาม ม. ๒๑๗, ๒๑๘, ๒๑๑, ๒๒๒ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย	๕๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง รั้งอันตรายสาหัส	๔๐๐,๐๐๐	
๒๒๕	ทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท	๑๐๐,๐๐๐	
๒๒๖	ทำการใดๆ แก่โรงเรือนน่าเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นฯ	๙๐,๐๐๐	
๒๒๗	ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งวิชาชีพ	๙๐,๐๐๐	
๒๒๘	วรรคแรก ทำให้เกิดอุทกภัยหรือขัดข้องแก่การใช้น้ำ	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสอง เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น	๑๐๐,๐๐๐	
๒๒๙	ทำให้ทางสาธารณะน่าจะเป็นเหตุอันตรายแก่การจราจร	๙๐,๐๐๐	
๒๓๐	ก่ออันตรายแก่ทางรถไฟหรือรถราง	๑๐๐,๐๐๐	
๒๓๑	ก่ออันตรายแก่เครื่องสัญญาณในการจราจรฯ	๑๐๐,๐๐๐	
๒๓๒	ก่ออันตรายแก่ยานพาหนะน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคล	๑๐๐,๐๐๐	
๒๓๔	กระทำแก่สิ่งที่ใช้ในการผลิตในการส่งไฟฟ้าหรือน้ำ	๙๐,๐๐๐	
๒๓๗	เอาของมีพิษเจืออาหาร	๑๒๐,๐๐๐	
๒๓๘	วรรคแรก ทำผิดตาม ม. ๒๒๖ ถึง ม. ๒๓๗ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย	๓๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง รั้งอันตรายสาหัส	๑๒๐,๐๐๐	
๒๔๐	ปลอมเงินตรา	๓๐๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๒๔๑	แปลงเงินตรา	๓๐๐,๐๐๐	
๒๔๒	วรรคแรก ทำให้เหรียญกระษาปณ์มีน้ำหนักลด วรรคสอง นำเหรียญกระษาปณ์เข้าในราชอาณาจักร	๑๐๐,๐๐๐ ๑๐๐,๐๐๐	
๒๔๔	มีไว้เพื่อนำออกใช้ซึ่งเงินตราปลอมหรือแปลงโดยรู้	๑๕๐,๐๐๐	
๒๔๕	ไม่รู้ว่าเงินตราปลอมหรือแปลงต่อมารู้อย่างขึ้น นำออกใช้	๑๒๐,๐๐๐	
๒๔๖	ทำเครื่องมือสำหรับปลอมหรือแปลงเงินตรา	๒๐๐,๐๐๐	
๒๔๙	วรรคแรก ทำบัตรหรือโลหะธาตุให้คล้ายคลึงเงินตรา หรือจำหน่าย วรรคสอง จำหน่ายโดยการนำออกใช้	๓๐,๐๐๐ ๘๐,๐๐๐	
๒๕๐	ปลอมดวงตราแผ่นดิน	๒๐๐,๐๐๐	
๒๕๑	ปลอมดวงตราทบวงการเมือง	๑๐๐,๐๐๐	
๒๕๔	ปลอมแสตมป์	๑๐๐,๐๐๐	
๒๕๕	นำดวงตราปลอมเข้าในราชอาณาจักร	๑๒๐,๐๐๐	
๒๕๖	นำแสตมป์ที่ใช้ไม่ได้แล้วกลับมาใช้ใหม่	๔๐,๐๐๐	
๒๕๗	ใช้ ขยาย แลกเปลี่ยนแสตมป์อันเกิดจากการกระทำผิด ตาม ม. ๒๕๖	๘๐,๐๐๐	
๒๕๘	ปลอมหรือแปลงตัวโดยสารซึ่งใช้ในการขนส่งสาธารณะ	๔๐,๐๐๐	
๒๕๙	กระทำความผิดตาม ม. ๒๕๘ เกี่ยวกับตัวสำหรับผ่าน เข้าสถานที่ใดๆ	๔๐,๐๐๐	
๒๖๐	ใช้ ขยาย แลกเปลี่ยนตัวอันเกิดจากการกระทำความผิด ตาม ม. ๒๕๘, ๒๕๙	๔๐,๐๐๐	
๒๖๑	ทำเครื่องมือสำหรับปลอมหรือแปลงตัว	๔๐,๐๐๐	
๒๖๔	ปลอมเอกสาร	๕๐,๐๐๐	
๒๖๕	ปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ	๑๐๐,๐๐๐	
๒๖๖	ปลอมเอกสารมีเหตุฉกรรจ์	๑๕๐,๐๐๐	
๒๖๗	แจ้งเจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จ	๕๐,๐๐๐	
๒๖๙	ประกอบวิชาชีพแพทย์ รับรองเอกสารอันเป็นเท็จ	๔๐,๐๐๐	
๒๗๐	ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ ซึ่งเครื่องชั่งเพื่อเอาเปรียบในการค้า	๕๐,๐๐๐	
๒๗๑	หลอกหลวงขายของ	๕๐,๐๐๐	
๒๗๒	เอาชื่อ รูป เลียนแบบสินค้า	๔๐,๐๐๐	
๒๗๓	ปลอมเครื่องหมายการค้า	๕๐,๐๐๐	
๒๗๔	เลียนแบบเครื่องหมายการค้า	๔๐,๐๐๐	
๒๗๖	วรรคแรก ข่มขืนกระทำชำเรา วรรคสอง ทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโทรมหญิง	๒๐๐,๐๐๐ ๓๕๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๒๗๗	วรรคแรก ข้าเราเด็กหญิงอายุไม่เกินสิบห้าปี วรรคสอง ข้าเราเด็กหญิงอายุไม่เกินสิบสามปี วรรคสาม โทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงไม่ยินยอม	๒๐๐,๐๐๐ ๓๕๐,๐๐๐ ๓๕๐,๐๐๐	
๒๗๗ ทวิ	ทำผิดตาม ม. ๒๗๖ ว. ๑, ๒๗๗ ว. ๑, ว. ๒ เป็นเหตุให้ (๑) รับอันตรายสาหัส (๒) ถึงแก่ความตาย	๔๐๐,๐๐๐ ๕๐๐,๐๐๐	
๒๗๗ ตวิ	ทำผิดตาม ม. ๒๗๖ ว. ๒, ๒๗๗ ว. ๓ เป็นเหตุให้ (๑) รับอันตรายสาหัส (๒) ถึงแก่ความตาย	๕๐๐,๐๐๐ ๕๐๐,๐๐๐	
๒๗๘	อนาจารบุคคลอายุกว่าสิบห้าปี	๑๒๐,๐๐๐	
๒๗๙	วรรคแรก อนาจารเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี วรรคสอง โดยใช้กำลังประทุษร้ายฯ	๑๒๐,๐๐๐ ๑๕๐,๐๐๐	
๒๘๐	ทำผิดตาม ม. ๒๗๘, ๒๗๙ เป็นเหตุให้ (๑) รับอันตรายสาหัส (๒) ถึงแก่ความตาย	๒๐๐,๐๐๐ ๕๐๐,๐๐๐	
๒๘๒	วรรคแรก เพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น วรรคสอง กระทำแก่บุคคลเกินสิบห้าปี แต่ไม่เกิน สิบแปดปี วรรคสาม กระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี	๑๒๐,๐๐๐ ๑๘๐,๐๐๐ ๒๐๐,๐๐๐	
๒๘๓	วรรคแรก เพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น วรรคสอง กระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าแต่ไม่เกิน สิบแปดปี วรรคสาม กระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี	๒๐๐,๐๐๐ ๓๕๐,๐๐๐ ๕๐๐,๐๐๐	
๒๘๓ ทวิ	วรรคแรก พานบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ไม่เกิน สิบแปดปีไป วรรคสอง พานบุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปี	๙๐,๐๐๐ ๑๐๐,๐๐๐	
๒๘๔	พาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจารโดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ	๑๒๐,๐๐๐	
๒๘๖	ดำรงชีพจากหญิงค้าประเวณี	๓๐๐,๐๐๐	
๒๘๘	ฆ่าผู้อื่น พยายามฆ่าผู้อื่น	๕๐๐,๐๐๐ ๓๐๐,๐๐๐	
๒๘๙	ฆ่ามีเหตุฉกรรจ์ พยายามฆ่ามีเหตุฉกรรจ์	๕๐๐,๐๐๐ ๓๐๐,๐๐๐	
๒๙๐	วรรคแรก ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย วรรคสอง มีเหตุฉกรรจ์ตาม ม. ๒๘๙	๑๘๐,๐๐๐ ๒๐๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หน่วยเหตุ
๒๙๑	ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย	๑๒๐,๐๐๐	
	รถยนต์ส่วนบุคคล	๑๒๐,๐๐๐	
	รถยนต์บรรทุก รถรับจ้าง รถโดยสาร	๑๕๐,๐๐๐	
๒๙๒	ทารุณบุคคลซึ่งต้องพึ่งตน	๑๐๐,๐๐๐	
๒๙๓	ยุยงเด็กฆ่าตนเอง	๙๐,๐๐๐	
๒๙๔	ขู่มุมนต่อผู้อื่นเป็นเหตุให้มีบุคคลถึงแก่ความตาย	๖๐,๐๐๐	
๒๙๕	ทำร้าย	๔๐,๐๐๐	
๒๙๖	ทำร้ายมีเหตุฉกรรจ์	๔๐,๐๐๐	
๒๙๗	ทำร้ายสาหัส	๑๒๐,๐๐๐	
๒๙๘	ทำร้ายสาหัสมีเหตุฉกรรจ์	๑๕๐,๐๐๐	
๒๙๙	ขู่มุมนต่อผู้อื่นเป็นเหตุให้มีบุคคลรับอันตรายสาหัส	๓๐,๐๐๐	
๓๐๐	ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส	๕๐,๐๐๐	
	รถยนต์ส่วนบุคคล	๑๐๐,๐๐๐	
	รถยนต์บรรทุก รถรับจ้าง รถโดยสาร	๑๒๐,๐๐๐	
๓๐๑	หญิงทำให้ตนเองแท้งลูก	๘๐,๐๐๐	
๓๐๒	วรรคแรก ทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงยินยอม	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสอง เป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัส	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสาม เป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย	๑๒๐,๐๐๐	
๓๐๓	วรรคแรก ทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงไม่ยินยอม	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง เป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัส	๑๒๐,๐๐๐	
	วรรคสาม เป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย	๒๐๐,๐๐๐	
๓๐๖	ทอดทิ้งเด็กอายุยังไม่เกินเก้าปี	๕๐,๐๐๐	
๓๐๗	ทอดทิ้งบุคคลซึ่งพึ่งตนเองมิได้	๕๐,๐๐๐	
๓๐๘	วรรคแรก ช่มชู้ใจ	๘๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ช่มชู้ใจมีอาวุธฯ	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสาม อ่างอึ้งยี่หรือช่องโจร	๑๐๐,๐๐๐	
๓๑๐	หวังเหนียวกักขังผู้อื่น	๘๐,๐๐๐	
๓๑๐ ทวิ	หวังเหนียวกักขังผู้อื่นเพื่อให้กระทำการอย่างใด	๙๐,๐๐๐	
๓๑๑	วรรคแรก ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกหวังเหนียวกักขัง	๓๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ผู้ถูกหวังเหนียวกักขังถึงแก่ความตาย	๑๒๐,๐๐๐	
	ผู้ถูกหวังเหนียวกักขังรับอันตรายสาหัส	๕๐,๐๐๐	
๓๑๒	เอาคนลงเป็นทาส	๑๐๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๓๑๒ ทวิ	วรรคแรก กระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี	๑๒๐,๐๐๐	
	วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ		
	(๑) รับอันตรายแก่กาย	๒๐๐,๐๐๐	
	(๒) รับอันตรายสาหัส	๓๕๐,๐๐๐	
	(๓) ถึงแก่ความตาย	๕๐๐,๐๐๐	
๓๑๒ ตรี	วรรคแรก โดยทุจริตรับไว้ จำหน่าย เป็นคู่จัดหา	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ถ้ากระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี	๑๐๐,๐๐๐	
๓๑๓	วรรคแรก เรียกค่าไถ่	๔๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ผู้ถูกกักขังรับอันตรายสาหัส	๔๕๐,๐๐๐	
	วรรคสาม ผู้ถูกกักขังถึงแก่ความตาย	๕๐๐,๐๐๐	
๓๑๕	คนกลางเรียกทรัพย์สิน	๓๕๐,๐๐๐	
๓๑๗	วรรคแรก พรากเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี	๑๘๐,๐๐๐	
	วรรคสาม เพื่อหากำไร	๒๐๐,๐๐๐	
๓๑๘	วรรคแรก พรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี	๑๕๐,๐๐๐	
	ไม่เกินสิบแปดปี		
	วรรคสาม เพื่อหากำไร	๑๘๐,๐๐๐	
๓๑๙	วรรคแรก พรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี ไม่เกินสิบแปดปี	๑๕๐,๐๐๐	
	เพื่อหากำไร โดยผู้เยาว์เต็มใจ		
๓๒๐	วรรคแรก พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร	๑๕๐,๐๐๐	
	วรรคสอง เพื่อให้ตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบ	๑๘๐,๐๐๐	
๓๒๒	เปิดผนึกจดหมาย โทรเลขหรือเอกสารของผู้อื่นเพื่อ	๒๐,๐๐๐	
	ล่วงรู้ข้อความหรือเพื่อนำข้อความออกเปิดเผย		
๓๒๓	เปิดเผยความลับของผู้อื่นซึ่งล่วงรู้หรือได้มาโดย	๒๐,๐๐๐	
	เหตุที่เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่		
๓๒๔	เปิดเผยความลับของผู้อื่นซึ่งล่วงรู้หรือได้มาโดย	๒๐,๐๐๐	
	เหตุที่เป็นผู้มีตำแหน่ง วิชาชีพหรืออาชีพอันเป็นที่ไว้วางใจ		
๓๒๖	หมิ่นประมาท	๓๐,๐๐๐	
๓๒๗	หมิ่นประมาทผู้ตาย	๓๐,๐๐๐	
๓๒๘	หมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา	๕๐,๐๐๐	
๓๓๔	ลักทรัพย์	๕๐,๐๐๐	
๓๓๕	วรรคแรก ลักทรัพย์อนุมาตราเดียว	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสอง สองอนุมาตรา	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสาม ทำต่อโค กระบือ เครื่องกล	๑๒๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๓๓๕ ทวิ	วรรคแรก ลักพระพุทธรูป	๑๕๐,๐๐๐	
	วรรคสอง กระทำในวัด สำนักสงฆ์	๑๘๐,๐๐๐	
๓๓๖	วรรคแรก วิ่งราวทรัพย์	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสอง รับอันตรายแก่กาย	๑๐๐,๐๐๐	
	วรรคสาม รับอันตรายสาหัส	๑๒๐,๐๐๐	
	วรรคสี่ ถึงแก่ความตาย	๒๐๐,๐๐๐	
๓๓๖ ทวิ	ลักทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะ	๑๕๐,๐๐๐	
๓๓๗	วรรคแรก กระชาก	๙๐,๐๐๐	
	วรรคสอง ชูจะฆ่าหรือมีอาวุธ	๑๐๐,๐๐๐	
๓๓๘	รีดเอาทรัพย์	๑๒๐,๐๐๐	
๓๓๙	วรรคแรก ชิงทรัพย์	๑๕๐,๐๐๐	
	วรรคสอง เข้า ม. ๓๓๕ หรือทำต่อโคฯ	๑๘๐,๐๐๐	
	วรรคสาม รับอันตรายแก่กาย	๒๐๐,๐๐๐	
	วรรคสี่ รับอันตรายสาหัส	๒๐๐,๐๐๐	
	วรรคห้า ถึงแก่ความตาย	๕๐๐,๐๐๐	
๓๓๙ ทวิ	วรรคแรก ชิงทรัพย์ต่อทรัพย์ตาม ม. ๓๓๕ ทวิ	๑๘๐,๐๐๐	
	วรรคแรก		
	วรรคสอง ในสถานที่ตาม ม. ๓๓๕ ทวิ	๒๐๐,๐๐๐	
	วรรคสาม รับอันตรายแก่กาย	๒๐๐,๐๐๐	
	วรรคสี่ รับอันตรายสาหัส	๓๕๐,๐๐๐	
วรรคห้า ถึงแก่ความตาย	๕๐๐,๐๐๐		
๓๔๐	วรรคแรก ปล้นทรัพย์	๒๐๐,๐๐๐	
	วรรคสอง มีอาวุธ	๓๐๐,๐๐๐	
	วรรคสาม รับอันตรายสาหัส	๔๐๐,๐๐๐	
	วรรคสี่ โดยแสดงความทารุณฯ	๔๐๐,๐๐๐	
	วรรคห้า ถึงแก่ความตาย	๕๐๐,๐๐๐	
๓๔๐ ทวิ	วรรคแรก ปล้นกระทำต่อทรัพย์ตาม ม. ๓๓๕ ทวิ	๓๐๐,๐๐๐	
	วรรคแรก		
	วรรคสอง ในสถานที่ตาม ม. ๓๓๕ ทวิ	๓๐๐,๐๐๐	
	วรรคสาม มีอาวุธติดตัว	๓๐๐,๐๐๐	
	วรรคสี่ รับอันตรายสาหัส	๔๐๐,๐๐๐	
	วรรคห้า โดยแสดงความทารุณฯ	๕๐๐,๐๐๐	
วรรคหก ถึงแก่ความตาย	๕๐๐,๐๐๐		
๓๔๑	ฉ้อโกง	๕๐,๐๐๐	

บัญชีเกณฑ์มาตรฐานกลางหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน/บาท	หมายเหตุ
๓๔๒	ฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นบุคคลอื่นฯ	๙๐,๐๐๐	
๓๔๓	ฉ้อโกงประชาชน	๙๐,๐๐๐	
	ฉ้อโกงสอง ต้องด้วย ม. ๓๔๒	๑๐๐,๐๐๐	
๓๔๕	ฉ้อโกงค่าอาหาร	๕,๐๐๐	
๓๔๗	ฉ้อโกงการประกันวินาศภัย	๙๐,๐๐๐	
๓๔๙	โกงผู้รับจำนำ	๕๐,๐๐๐	
๓๕๐	โกงเจ้าหนี้	๕๐,๐๐๐	
๓๕๒	ยักยอก	๕๐,๐๐๐	
๓๕๓	ยักยอกในฐานะเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินฯ	๕๐,๐๐๐	
๓๕๔	ยักยอกในฐานะเป็นผู้จัดการทรัพย์สินฯ	๙๐,๐๐๐	
๓๕๗	ฉ้อโกง รับของโจร	๙๐,๐๐๐	
	ฉ้อโกงสอง เพื่อค้ำกำไรฯ	๑๒๐,๐๐๐	
	ฉ้อโกงสาม กระทำต่อทรัพย์สินอันได้มาตาม ม. ๓๓๕ ทวิ ๓๓๙ ทวิ ๓๔๐ ทวิ	๑๘๐,๐๐๐	
๓๕๘	ทำให้เสียทรัพย์สิน	๕๐,๐๐๐	
๓๕๙	ทำให้เสียทรัพย์สินต่อเครื่องกล ฯ	๙๐,๐๐๐	
๓๖๐	ทำให้เสียทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์	๙๐,๐๐๐	
๓๖๐ ทวิ	ทำให้เสียทรัพย์สินตาม ม. ๓๓๕ ทวิ วรรคแรกฯ	๑๒๐,๐๐๐	
๓๖๒	บุกรุก	๓๐,๐๐๐	
๓๖๓	ยักย้ายหรือทำลายเครื่องหมายเขตแห่งอสังหาริมทรัพย์	๕๐,๐๐๐	
๓๖๕	บุกรุกมีเหตุฉกรรจ์	๙๐,๐๐๐	